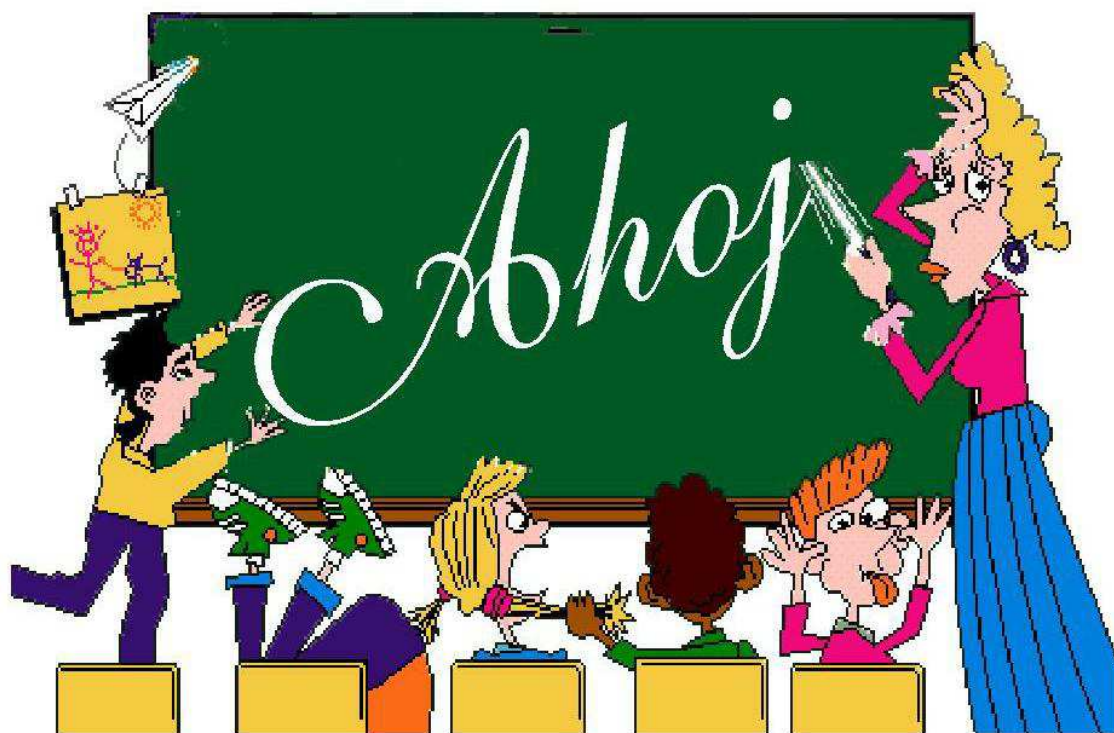

číslo: 11

rok: 2012

SPĚŠLÍK

ČASOPIS PRO 1. STUPEŇ ZŠ BLATENSKÁ

**Jaro už je tady,
my si víme rady.**

**Hrajeme si na sluníčku,
nesedíme v pokojíčku.**

**Hrajeme si na babu,
máme dobrou zábavu.**

**Potom domů utečeme,
večer si buřty opečeme.**

Jarní příroda

Žaneta Nejedlá

Ráno, když jsem se probudila, ucítila jsem na tváři příjemné šimrání slunečních paprsků. Vzápětí mě napadlo, že bych mohla strávit celý den někde na louce. Připravila jsem se na cestu. Poté jsem nasedla na kolo a vyrazila po úzké cestičce, až jsem dojela na krásný zelený palouček. Položila jsem kolo, sedla si do trávy a zamyslela jsem se.

Když jsem se probrala ze svých myšlenek, co bych mohla na této krásné louce dělat, uviděla jsem nedaleko sebe uzounký potůček, na jehož dně byly pečlivě vyskládány malé kamínky, po kterých se proháněla průzračná voda. Přišla jsem k němu blíže. Tu nad hladinu vyskočila roztomilá červenožlutá rybička. Když dopadla zpátky do vody, vydalo to zvláštní zvuk. Zaposlouchala jsem se do klidné melodie vodního toku. Potůček šuměl, ševelil, šepotal a stále něco vyprávěl. Nade mnou si létalo několik vrabčáčků, kteří na mě hleděli a vesele si pískali. Donesly se ke mně i zvuky z nedalekého lesa. Ve zvucích se ozývalo šumění stromů a praskání větvíček, po nichž pobíhaly veverky. V lese voněly borůvky, maliny a jarní květiny plné včeliček, motýlků a všelijakého hmyzu.

Načerpala jsem sílu z jarního sluníčka. Vzala kolo a s dobrou náladou se vracela zpátky domů.

Ráno brzy vstanu,
na kolo si sednu.

Za sluníčkem vyrazím,
svou lenost tak porazím.

Na louku mi to táhne,
můj dech už však slábne.

Raději z kola seskočím,
nevěřím vlastním očím.

Ta nádhera mi oslní,
o tom kouzlu každý sní.

Barevná louka

Jakub Štorm

Jednoho slunečného dne jsem se probudil pričíněním příjemných paprsků, které mě velmi oslnily. Zatoužil jsem vyskočit z okna a volně letět jako motýl. Dále jsem už nezahálel, vyskočil jsem z postele a nachystal jsem se ven. Chvíli jsem přemýšlel, kam se vydám. Nechtělo se mi nikam daleko. Vyrázil jsem na nedalekou louku. Když jsem tam dorazil, brouzдал jsem se trávou a zakopl jsem o kámen. Nezvedl jsem se, naopak jsem zavřel oči a zasníl se. Pak jsem se porozhlédl a vnímal tu nádheru kolem sebe.

Na louce bylo vše krásně rozkvetlé, příjemně to tam vonělo. Motýli poletovali z květu na květ a všude bylo slyšet bzučení nějakého hmyzu. Celá louka byla zalita tolika barvami, až se mi z toho točila hlava. Z nedalekých stromů se ozýval zpěv ptáků. Občas bylo vidět mezi květy vyskakující luční kobylinky.

Jakmile jsem nabral dech, rozběhl jsem se s krásnou vzpomínkou na luční kvítí zpátky domů.

Krásný jarní den

Barbora Kubešová

Když jsem se probudila, ucítila jsem lechtání slunečních paprsků. Byl krásný jarní den. Hned mě napadlo, že bych se mohla jít projít. Zamířila jsem po cestě, kterou jsem nikdy nešla. A ta mi dovedla na rozkvetlou louku. Sedla jsem si do bohaté trávy a zasníla se. Na příjemně hustém koberečku jsem se zcela oddala jarnímu kouzlu přírody.

Najednou jsem zaslechla píseň bublajícího potůčku. Ohlédla jsem se a spatřila jsem ho. Byly v něm maličké rybičky. Přes vodu vedl malý dřevěný most. Za potůčkem se rozléhal les. Kolem mě kvetly nádherné květiny a na ně zavítaly pilné včelky. Všude bylo také plno motýlků, kteří usedali na barevné kytičky a po chvílce zase odlétali pryč. Za zády jsem uslyšela nějaké kroky, které se ke mně začaly přibližovat. Vzápětí ztichly. Otočila jsem se a uviděla zajíce, kteří si spokojeně lebedili v travním porostu. Také ze stromu nade mnou se ozývalo praskání větvíček. Podívala jsem se nahoru a zpozorovala jsem káně, jak čekalo na potravu. Ještě jednou jsem se otočila k lesu, zaposlouchala jsem se a vnímala jsem jeho ševlení.

Pomalou se začínalo stmívat a já se plná energie vydala domů, kde na mne čekala dobrá večere.

Na louce

Kačka Rašková

Ráno, když jsem se probudila, ucítila jsem lechtání slunečních paprsků. Napadlo mě, že bych mohla vyrazit na procházku do přírody. Nasnídala jsem se, oblékla se a učesala. Pak jsem vyrazila. Vydala jsem se po lesní cestě okolo jezírka. Až jsem došla na louku plnou květin, keříků a poletujících motýlků. Sedla jsem si do trávy a zamyslela jsem se.

Když jsem se zasnula, uslyšela jsem velmi nenápadné bublání. Pomalu jsem otvírala oči a všimla si malého, ale nádherného potůčku, v němž byla křišťálově čistá voda. Potom jsem se do něho zahleděla a spatřila jsem barevné rybičky, jak si tam svobodně a bezstarostně plavou. Když jsem zvedla oči, uviděla jsem kousek ode mne srnky, jak se pásly na louce. Také jsem si bedlivě prohlédla starý dub, který se pyšnil nádhernou korunou. Ve větvích mohutného stromu odpočívaly čtyři sýkorky, které si tam hodnou chvíli něco štěbetaly. Nade mnou létaly včelky, jež si pak sedly na pestré kytičky.

Jakmile se začalo stmívat, zvedla jsem se a nabitá energií jsem se vracela domů.

Krásný den

Luboš Voska

Ráno jsem vstal z postele, pořádně jsem se nasnídal a vyšel jsem ven. Překvapilo mě, jaké teplo už je dopoledne. Nechtěl jsem se jenom tak povalovat doma, tak jsem se rozhodl, že si vyjedu na kole. Musel jsem si ho řádně seřídit, neboť celou zimu odpočívalo v garáži. Jakmile jsem byl hotov, nasedl jsem na něj a vydal jsem se někam do přírody. Když jsem dorazil na louku pod lesem, sedl jsem si do trávy a zamyslel jsem se.

Přemýšlel jsem, jak je zde nádherně. Poblíž byl pěkný potůček s průzračnou hladinou. Viděl jsem v něm krásné zlaté rybky, jak pluly dokola. Rozlehlý les schovával mnoho dobrých plodů. Byl též zahalen do tajemného hávu tajemství a překvapení. Větve mohutných stromů se stále nakláněly, jako by mě zvaly k sobě. Mlčky jsem je pozoroval a vnímal zpěv ptáčků, kteří v nich byli ukryti.

Po delší chvíli jsem se vzpamatoval, ještě jednou se rozhlédl a vyrazil k domovu.

Můj nejpodivnější den

Veronika Bořová

Ráno jsem se probudila a byla mi hrozná zima. Pokusila jsem se přikrýt, ale neunesla jsem deku. Pak jsem si všimla, že je otevřené okno. Slezla jsem z mé obrovské postele. Bylo to velmi zvláštní, protože mi všechno přišlo hrozně moc velké. Nejprve jsem si myslela, že ještě spím a že jsem ve snu v Obří zemi. Štípla jsem se, abych se probrala, ale nic se nezměnilo. Vyvalila jsem se k oknu, ale nedosáhla jsem tam. Proto jsem skočila na křeslo a z křesla na okno. Byl podzim. Tu jsem uviděla padat ze stromu jeden krásně barevný list. Naklonila jsem se, abych viděla, kam dopadne a najednou jsem vypadla VEN!!! Naneštěstí bydlíme v paneláku v 8. patře. Nevěděla jsem, co mám dělat. Štípla jsem se, ale nepomohlo to. Nakonec jsem zkusila mávat rukama jako pták... a byla jsem zděšená, protože jsem zjistila, že jsem pták a že mám křídla! Měla jsem takový divný pocit, bylo to opravdu zvláštní. Tolik jsem nad tím přemýšlela, že jsem úplně přestala mávat křídly a začala padat. Dopadla jsem na dětský skákací hrad. Děti, které tam skákaly, začaly vykřikovat – hele, to je vlaštovka. Rychle jsem utekla pryč. Já jsem vlaštovka! Přemýšlela jsem, co se to děje a jen tak jsem se procházela, když tu náhle šla kolem kočka. Nejdřív jsem si jí nevšimla, ale když začala přimhuřovat oči a začala se hrbít, tak mi vše došlo. Jen o chloupek jsem jí utekla. Letěla jsem hrozně rychle a přistála jsem na střeše restaurace. Byl právě čas oběda a já jsem měla hrozný hlad. Sletěla jsem dolů a čekala jsem, jestli mi někdo hodí kousek jídla. Nikdo mi nic nehodil a já jsem ztrácela naději. Tu si mě všimlo jedno miminko a hodilo mi kousek svého ocucaného rohlíku, ale mně to stačilo.

Teď, když jsem byla najedená, mě napadlo, že bych se mohla zaletět podívat na pout'. Na pouti jsem nejdříve letěla ochutnat cukrovou vatu. Měla jsem štěstí. U krámků s cukrovou vatou nebyl žádný prodáváč. Vzala jsem si do zobáčku, ale hned jsem ji vyplivla. Byla jsem totiž vlaštovka a těm sladkosti nechutnají. Letěla jsem raději na HALI – GALI (to jsou taková malá autíčka, která jezdí nahoru a dolů). Sedla jsem si jednomu klukovi na rameno. On si mě naštěstí nevšiml a já jsem si užila jednu krásnou jízdu. Potom jsem sletěla a omylem jsem šlápla do blátivé louže. Byla jsem celá špinavá a chtěla se omýt v malém jezírku. Úplně jsem zapomněla, že jsem pták a skočila do vody. Začala jsem se TOPIT! Málem bych se utopila, kdyby mě na mělčinu nevytáhl takový podivný kámen. Pak jsem zjistila, že to byla želva. Na břehu jsem si vyhlédla opravdový kámen, na který prudce svítilo sluníčko, abych uschla. Když jsem se tak rozhlížela kolem, došlo mi, že jsem v ZOO. Potom jsem se vydala na průzkum. Nejdřív jsem se dala na cestu k medvědům. Pro mě teď byli mnohem větší, než jsou normálně, bála jsem se jich a raději odletěla pryč. Pak jsem letěla k opicím, dostala jsem se tam snadno, protože mají v plotech velké díry. U opic byla sranda. Po chvíli jsem dostala žízeň a vrátila se k jezírku. Teď už jsem

byla opatrnější a úplně normálně jsem se napila. Něco mě kouslo do zobáčku!
Něco jako malá piraňa!

Rychle jsem uletěla, a protože už se stmívalo, letěla jsem rovnou domů. Tam jsem si lehla do postele a hned, jak jsem zavřela oči, jsem usnula. Druhý den ráno jsem to zase byla JÁ jako normální člověk. Zajímalo mě, kde byli celý den rodiče, protože mi tvrdili, že o ničem neví. Ale proč jsem měla v posteli peří z vlaštovky?

Velká bouřka

Nikola Bůžková

Ráno jsem se probudila a byla jsem opička. Hned jsem se šla podívat do zrcadla a byla to pravda, jsem opice. Když jsem přišla do školy, viděla jsem něco neuvěřitelného. Všichni tam byli zvířaty, jenom paní učitelka ne. Bylo to divné, a pak jsem na to přišla. V noci byla totiž velká bouřka a asi to působilo jen na děti. Jaké zvíře měly rády, v to se proměnily. A nikdo z dětí se neučil. Byly jsme na hřišti a já lezla po stromech. Byla to paráda. Potkala jsem Adélku, ta byla kuň. Tak jsem jí řekla, jak se to všechno stalo. Pak jsme si hrály skoro do večera.

Večer v posteli jsem chvíli čekala, než usnu a najednou zase přišla bouřka. Když jsem se ráno probudila, byla jsem člověk.

Jeden den králíkem

Ilona Bauerová

Po večerním koupání jsem si šla jako obvykle lehnout. V noci jsem slyšela hluk, moc jsem se o to nezajímala, protože jsem si myslela, že ho dělají rodiče. Když jsem se ráno probudila, cítila jsem se jinak. Koukla jsem na sebe do zrcadla a viděla, že jsem malý barevný králíček. Hnědobílá ouška mi visela dolů, tělíčko bylo černobílohnědě strakaté. Ucítla jsem hlad, tak jsem hopsala do koupelny, protože vím, že tam máme seno. Napila jsem se. Právě byla sobota a všichni měli volno, doskákala jsem si pohrát do pokoje. Skákala jsem po policích a běhala, nakonec jsem unavená pod postelí usnula. Když jsem se vzbudila, řekla jsem si, že se zkusím dostat na zahradu. Rodiče právě chtěli jít ven, tak jsem proklouzla. Jedla jsem travičku a běhala v ní. Už se začalo stmívat, tak jsme šli dovnitř a já si doběhla do pelíšku lehnout.

Druhý den jsem to už zase byla JÁ. Díky té proměně jsem hodně pochopila a věnovala jsem se svému zvířátku víc.

Jeden den jako vydra

Pavel Pivnička

Dneska jsem se probudil, vstal jsem z postele a divím se, že nestojím na dvou, ale na všech čtyřech. Seběhl jsem dolů, že si dám něco dobrého. Mamince říkám: „Mám chuť na rybu a na vodu.“ Když jsem se nasnídal, šel jsem ven. Bylo léto, teplo, půjdu se vykoupat, napadlo mě. Lidé se divili, když přišla do bazénu vydra. Někteří raději odešli. Čvachtal jsem se v plaveckém bazénu, po chvíli jsem vyběhl ven, hned vedle tekla řeka. Zaběhl jsem k ní, že si ulovím rybu. Ze začátku mi to moc nešlo, až po chvíli jsem jednu konečně chytil. Zrovna bylo poledne. Běžel jsem domů, co mi síly stačily. Konečně doma, říkám si, je čas, dát si pořádný oběd. Po obědě jsem si šel hrát s různými zvířaty, se psem, kočkou a ptáčky. Když se začalo stmívat, musel jsem domů. Tam voněly špagety a já na ně dostal velkou chuť. Byly velice dobré. Snědl jsem je dřív, než řekneš švec. Najedl jsem se, umyl a šel spát. Než jsem usnul, napadlo mě, jak ten den rychle utekl.

Druhý den ráno už jse to byl zase JÁ.

Svátky jara - Velikonoce

Tereza Roubalová, Tereza Jandová

1. Jak se určuje datum Velikonoc?

Velikonoce jsou svátky s pohyblivým datem. Připadají na neděli následující po prvním jarním úplňku. Když první jarní úplněk bude v neděli, slaví se Velikonoce až další týden. Podle těchto pravidel může **VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ** připadnout na den v rozmezí od 23. března do 26. dubna.

2. Znáte názvy nedělí v době VELIKONOČNÍHO PŮSTU (40 dní)?

První postní neděle – ČERNÁ – podle tmavého šatu

PYTLOVÁ – podle oblečení z pytloviny

Druhá postní neděle – SAZOMETNÁ – dělá se velký úklid, vymetají se komíny

PRAŽNÁ – podle jídla upraveného z nedozrálých zrn obilí („ pražmo“)

Třetí postní neděle – KÝCHAVÁ – kolikrát si kýchneš, tolika let se dožiješ

Čtvrtá postní neděle – DRUŽEBNÁ – všichni se mohli povесelit, zazpívat si
- pekli se družbance (koláče)

Pátá postní neděle – SMRTNÁ – podle zvyku vynášení MORENY - figura ze slámy a hadrů (představuje končící zimu) - vynáší se za vesnici (buď se hodí do vody, nebo se pálí)

Šestá postní neděle – KVĚTNÁ – světí se větvičky jívy, které připomínají příjezd Ježíše Krista

3. Víte, jak se nazývají dny pro poslední týden před Velikonocemi?

Pašijový týden – PAŠIJE - utrpení Ježíše Krista

MODRÉ PONDĚLÍ

ŠEDÉ ÚTERÝ

ŠKAREDÁ STŘEDA

ZELENÝ ČTVRTEK

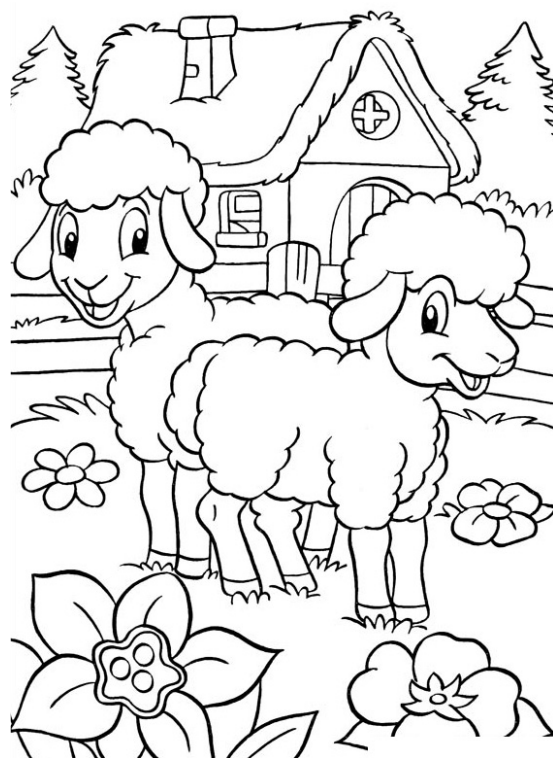
VELKÝ PÁTEK

BÍLÁ SOBOTA

NEDĚLE – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

Vymaluj si obrázky

Velikonoce

Žaneta Nejedlá

Rozvijou se první poupátka,
vylíhnou se nová kuřátka.
Zazelená se travička
díky síle jarního sluníčka.

Velikonoční beránek se upeče,
na pomlázku se stužka navleče.
Dívky si studenou vodu připraví
a vajíčka různými vzorky vyzdobí.

A pak už nastane to pondělí,
kdy se u dívek chlapi objeví.
Tyto svátky si užijte
a jaro s chutí přivítejte.

Krásné Velikonoce a bohatou pomlázku
přeje novinářský kroužek

